

Άγιος Παΐσιος - Το «δόξα σοι ο Θεός» ρίχνει τους δαίμονες στην θάλασσα

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

- Γέροντα, στενοχωριέμαι γιατί έχω πολλά προβλήματα υγείας. - Όλα να τα δέχεσαι σαν μεγάλα δώρα του Θεού. Ο Θεός δεν είναι άδικος. Στον ουρανό θα έχεις πολλά να απολαύσης θα έχεις σύνταξη μεγάλη, εάν δεν την μειώσης μόνη σου με τον γογγυσμό.

- Πώς, Γέροντα, αφού τώρα δεν νιώθω μέσα μου τον ουρανό; - Δεν νιώθεις τον Ουρανό, γιατί δεν δοξολογείς τον Θεό. Όταν ο άνθρωπος κινείται στον χώρο της δοξολογίας, ... χαίρεται με όλα. Υπάρχουν κοσμικοί άνθρωποι που θα μας κρίνουν εμάς τους μοναχούς. Να δήτε οι Βεδουίνοι τι ταλαιπωριά περνούν, αλλά ευχαριστούν τον Θεό και είναι χαρούμενοι! Το σιτάρι δεν το καθαρίζουν, για να βγάλουν την πέτρα, αλλά το αλέθουν όπως είναι, και το ψωμί τους είναι όλο πέτρα!

Και οι τροφές τους, φαίνεται, δεν έχουν τα απαραίτητα συστατικά, ασβέστιο κ.λπ., οπότε τα δόντια τους καταστρέφονται τελείως. Και βλέπεις Βεδουίνους να έχουν μόνον ένα δόντι και να χαίρωνται σαν

να είναι το δόντι μαργαριταρένιο. Και άλλος του λείπει ένα δόντι και αισθάνεται μειονεκτικά. Με όλα αυτά που ακούτε, να κινήσθε συνέχεια στην δοξολογία να δοξάζετε μέρα-νύχτα τον Θεό για τις ευεργεσίες Του.

Μου έλεγε κάποιος επίσκοπος ότι σε έναν ναό, την ώρα που ο διάκος διάβαζε το Ευαγγέλιο της θεραπείας των δαιμονισμένων των Γεργεσηνών, ένας άνθρωπος πολύ απλός στεκόταν πίσω από το δεσποτικό και έλεγε συνέχεια «δόξα σοι ο Θεός».

Αρχίζει ο διάκος : «Τω καιρώ εκείνω ελθόντι τω Ιησού εις την χώραν των Γεργεσηνών, «δόξα σοι ο Θεός» λέει εκείνος, «υπήντησαν αυτώ δύο δαιμονιζόμενοι», «δόξα σοι ο Θεός» «χαλεποί λίαν», «δόξα σοι ο Θεός » «και ιδού ώρμησε πάσα η αγέλη των χοίρων ...εις την θάλασσαν», «δόξα σοι ο Θεός».

«Κατάλαβα, μου είπε ύστερα ο επίσκοπος, ότι είχε δίκαιο αυτός ο απλός άνθρωπος που έλεγε «δόξα σοι ο Θεός» γιατί το «δόξα σοι ο Θεός» ρίχνει τους δαίμονες στην θάλασσα . Και εσείς πάντα να λέτε «δόξα σοι ο Θεός, δόξα σοι ο Θεός», μέχρι να ορμήσει η αγέλη στην θάλασσα .

Η δοξολογία αγιάζει τα πάντα. Με την δοξολογία διαλύεται ο άνθρωπος από ευγνωμοσύνη ,παλαβώνει με την καλή έννοια, πανηγυρίζει τα πάντα. Και όταν ο άνθρωπος ευχαριστή τον Θεό ακόμη και για τα λίγα, έρχεται μετά τόσο πλούσια η ευλογία του Θεού, που δεν μπορεί να την αντέξει και τότε ο διάβολος δεν μπορεί πια να σταθή και φεύγει.

Πηγή:defencenet.gr